

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

4 april 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heer Jan Roegiers, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Koen Helsen
en Jan Van Duppen, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Jan Loones –**

betreffende de problematiek van de geboorteregistratie

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Sonja Becq**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heren Luc Martens, Paul Van Malderen ;

de heren Jozef Browaeys, Frans De Cock, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heren Carlo Daelman, Chokri Mahassine ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

de heer Kris Van Dijck.

Zie :

1253 (2001-2002)

– Nr. 1 : voorstel van resolutie

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Jan Roegiers, mede-indiener	4
II. Bespreking	5
III. Stemming	5

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandelde het voorstel van resolutie betreffende de problematiek van de geboorteregistratie op 20 en 27 maart 2003.

I. Toelichting door de heer Jan Roegiers, mede-indiener

Op 4 juni 2002 werd in New York het Unicef-rapport "Birth registration : right from the start" bekendgemaakt. Daaruit bleek dat meer dan 40 percent van de pasgeborenen hun leven starten zonder een officiële naam of nationaliteit. Dit is niet alleen een fenomeen dat zich in de niet-geïndustrialiseerde landen voordoet. Ook in de geïndustrialiseerde landen wordt 2 percent van de pasgeborenen niet geregistreerd. Zelfs als het 1 percent zou zijn, is dit bevreemdend te noemen.

Nochtans is registratie zeer belangrijk. Het heeft niet alleen implicaties voor het betrokken kind, maar ook voor het hele maatschappelijke gebeuren in het betrokken land. Een identiteitskaart kan worden beschouwd als een soort 'deelnemerskaart' voor de samenleving. Kinderen die niet geregistreerd worden, komen bij het begin in een zeer zwakke maatschappelijke positie terecht. Zij verliezen verschillende rechten :

- het recht op onderwijs : in sommige landen kan men zich pas voor het basisonderwijs inschrijven als men een geboortecertificaat kan voorleggen. In andere landen is een geboortebewijs dan weer noodzakelijk om een getuigschrift van de basisschool te behalen ;
- het recht op familiale banden : in het kader van adoptie is dat van groot belang. Kinderen zonder registratie worden gemakkelijk het slachtoffer van mensenhandel ;
- het recht op bescherming tegen uitbuiting en misbruik : ondanks het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind nemen kindermisbruik en -uitbuiting nog steeds toe. Een van de oorzaken daarvan is het gebrek aan een sluitend beleid inzake geboorteregistratie. Het perverse gevolg daarvan is kinderhandel en prostitutie. Ook de problematiek van de kindsoldaten is hier aan de orde. Naar schatting 300.000 jonge-

ren worden actief ingezet in conflicten gespreid over de hele wereld ;

- het recht op jeugdrecht : een minderjarige kan veroordeeld worden tot de doodstraf of gevangenisstraffen wanneer niet kan worden bewezen dat hij minderjarig is ;
- het recht op maatschappelijke erkenning en deelname : zonder geboortecertificaat kan men geen paspoort krijgen, geen wettelijk huwelijk sluiten, geen bankrekening openen, geen rijbewijs behalen. Als gevolg daarvan heeft men ook geen recht op sociale uitkeringen zoals kinderbijslag of pensioen. Men wordt ook uitgesloten van democratische participatie : men kan niet stemmen of zich verkiesbaar stellen.

Uit deze opsomming blijkt duidelijk dat niet-registratie onvermijdelijk leidt tot verwaarlozing, kwetsbaarheid en uitbuiting van kinderen. Niet alleen in de derde wereld, maar ook in ons land. Uit contacten met bv. de coördinator in Gent voor het vluchtelingenbeleid en de asielzoekers, Binnenlandse Zaken, wijkgezondheidscentra wordt bevestigd dat er kinderen zijn die niet geregistreerd worden bij hun geboorte. Vaak zijn het kinderen van uitgeprocedeerden die hier illegaal willen blijven, of van personen die een beroep doen op uitzonderlijke omstandigheden. Die kinderen worden wel in de stedelijke en gemeentelijke bevolkingsdiensten ingeschreven, maar niet bij Binnenlandse Zaken. Het zijn letterlijk 'sans papiers'.

Daarom vragen de indieners aan de Vlaamse regering :

- 1° na te gaan of er in Vlaanderen nog problemen zijn in het kader van de geboorteregistratie en daaraan gekoppeld eventueel maatregelen te nemen opdat 100 % geboorteregistratie kan worden gegarandeerd ;
- 2° bij het onderhandelen over samenwerkingsverdragen en -akkoorden de problematiek van de geboorteregistratie altijd op de agenda te plaatsen ;
- 3° in het kader van het Vlaamse beleid inzake ontwikkelingssamenwerking logistieke steun te verlenen aan onze partnerlanden zodat – waar nodig – de geboorteregistratie kan worden gegarandeerd.

II. Bespreking

De heer Jan Roegiers schetst de omvang van het probleem. Wereldwijd zouden 40 miljoen kinderen geboren worden die niet worden geregistreerd. Op dit ogenblik zouden er ongeveer een miljard mensen zijn die officieel niet bestaan omdat ze geen enkel geboortecertificaat kunnen voorleggen.

Ook in België en Vlaanderen worden problemen gesignaleerd, vooral met betrekking tot kinderen van uitgeprocedeerde ouders of van ouders die illegaal op het grondgebied verblijven. Blijkbaar zou er wel een oplossing in de maak zijn door deze kinderen in te schrijven in het wachtregister. Hoe dan ook, dit kan niet met terugwerkende kracht. Er blijft dan ook een probleem bestaan voor die kinderen die de voorbije jaren niet zijn geregistreerd. Zij kunnen geen enkel geboortecertificaat voorleggen, en zullen zowel met problemen worden geconfronteerd wanneer zij in ons land blijven, dan wel wanneer zij terugkeren naar hun land van herkomst.

Vandaar de vraag aan de Vlaamse regering om na te gaan of er in Vlaanderen nog problemen zijn in het kader van de geboorteregistratie, en daaraan gekoppeld eventueel maatregelen te nemen om een 100 percent geboorteregistratie te garanderen. Op welke wijze is een rechtzetting mogelijk voor al die kinderen die de voorbije jaren niet zijn ingeschreven ? Wat is precies de toestand voor deze kinderen ? Zijn zij ergens geregistreerd ?

Mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, antwoordt dat de 100 percent registratie zeer dicht wordt benaderd in Vlaanderen en België. Er geldt immers een dubbele verplichting om een geboorte aan te geven, enerzijds voor de ouders en anderzijds voor het hoofd van de kraamafdeling of de arts of de vroedvrouw. Er doet zich inderdaad wel een probleem voor wanneer gemeenten kinderen van illegale of uitgeprocedeerde ouders niet inschrijven.

De heer Jan Roegiers repliceert dat het probleem zich niet bij de gemeenten zou situeren. Daar worden kinderen van illegale en uitgeprocedeerde ouders wel degelijk geregistreerd. Het probleem zou daarentegen liggen bij het federale ministerie van Binnenlandse Zaken, dat de inschrijvingen van deze kinderen weigert.

De minister antwoordt dat dat dan zou betekenen dat deze kinderen niet zijn opgenomen in het bevolkingsregister, maar op latere leeftijd, wanneer

zij nood hebben aan een geboorteakte, die wel kunnen vinden bij de gemeente.

De heer Jan Roegiers stelt dat het voor hem niet duidelijk is of het dossier door de gemeenten wordt afgesloten, of dat het wordt overgemaakt aan het ministerie van Binnenlandse Zaken. De minister antwoordt dat zij het antwoord op de bijkomende vragen met betrekking tot de registratie van kinderen van illegale en uitgeprocedeerde ouders zal bezorgen tegen de behandeling in plenaire vergadering.

III. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Mevrouw Hilde De Lobel legt een stemverklaring af namens de Vlaams-Blokfractie. De spreker stelt zich te hebben onthouden, omdat ze geen lid is van deze commissie, en geen standpunt wenst in te nemen namens haar fractiegenoten die wel lid zijn van deze commissie, maar er momenteel niet zijn. Bij de behandeling van dit voorstel van resolutie in de plenaire vergadering zal duidelijk worden wat het stemgedrag is van haar fractiegenoten. Mogelijks zal dit nog wijzigen ten opzichte van vandaag.

De verslaggever,

Sonja BECQ

De voorzitter,

Patricia CEYSENS